

kommunalbestyrelsens møder udsendes en dagsorden til medlemmerne.

Det er imidlertid kommunalbestyrelsen, der fastsætter den endelige dagsorden. Den dagsorden, som borgmesteren udsender, må således betragtes som et udkast til dagsorden.

Det forhold, at en sag ikke er optaget på dagsordenen, afskærer ikke kommunalbestyrelsen fra at tage stilling til sagen. Det må dog kræves, at samtlige mødedeltagere er enige om at behandle sagen, eller det er åbenbart, at der umiddelbart kan tages stilling til sagen, eller at sagen ikke tåler udsættelse.

Det fremgår af § 13 i lov om kommunernes styrelse, at kommunalbestyrelsens beslutninger indføres i en beslutningsprotokol, der efter hvert møde underskrives af de medlemmer, der har deltaget i mødet.

Beslutningsprotokollens formål er at afgive dokumentation for indholdet af kommunalbestyrelsens beslutninger. Indførelse i beslutningsprotokollen er dog ikke en betingelse for beslutningens gyldighed.

Spm. nr. S 491

Til socialministeren (19/11 98) af:

Jens Heimbürger (KF):

»Hvornår agter ministeren at fremsætte lov om ændring af lov om social service (overførsel af høreapparater til reglerne for særligt personlige hjælpemidler)?«

Svar (30/11 98)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 451, stillet af Ester Larsen (V).

Spm. nr. S 494

Til økonomiministeren (19/11 98) af:

Svend Erik Hovmand (V):

»Hvad gør den danske regering for at forhindre, at danske bidrag til IMF bruges til at undergrave danske værfte i konkurrence med koreanske værfte direkte eller indirekte?«

Svar (26/11 98)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Danske bidrag til kapitalgrundlaget i Den Internationale Valutafond (Danmarks kvote i Den Internationale Valutafond, IMF) indgår på lige fod med andre landes kapitalindskud i Valutafonden. Betalinger fra IMF i forbindelse med långivning til medlemslandene går til landenes centralbank eller finansministerium blandt andet til at styrke valutareserverne og er ikke øremærkede til særlige formål.

IMF lægger i sine programmer vægt på såvel makroøkonomiske tiltag som strukturforbedringer. IMF har derfor i sine låneprogrammer fastlagt rammebetingelser, som skaber incitamenter for Sydkorea til at afhjælpe forvriddninger i erhvervsstrukturen.

Der har fra dansk og nordisk-baltisk side været en vedvarende støtte til, at IMF's programmer udformes i lyset af strukturelle behov i det omfang disse har makroøkonomiske konsekvenser. Fra dansk side er modstand mod statsstøtte i øvrigt et fast standpunkt, der udtrykkes i alle internationale økonomiske organisationer.

Økonomiministeriet har været særligt opmærksom på det rejste spørgsmål om støtte til skibsværftsindustrien, blandt andet foranlediget af henvendelser fra Skibsværftsforeningen og Danmarks Rederiforening.

Nordisk-Baltisk Kontor i IMF har således i marts 1998 forhørt sig i Valutafondens stab om, hvorvidt understøttelsen fra IMF af Sydkoreas økonomiske genopretningsprogram har givet anledning til subsidier til den koreanske skibsværftsindustri.

Endvidere instruerede Økonomiministeriet i både maj, juni og august i år eksekutivdirektøren for Nordisk-Baltisk valgkreds om specifikt i IMF's bestyrelse at rejse spørgsmålet om sammenhængen mellem de IMF-støttede programmer og den ikke-kommercielle finansiering af skibsbygningsaktiviteter, som den sydkoreanske regering fra flere sider hævdedes at understøtte.

På baggrund af forespørgslen i marts 1998 var den klare melding fra Nordisk-Baltisk kontor i Washington, at IMF-programmet ikke indeholder direkte statsstøtte til den sydkoreanske skibsværftsindustri endsige tilskynder den sydkoreanske regering til at yde subsidier. Fondens midler overføres – som nævnt – til medlemslandets centralbank eller finansministerium og